

ZP-NKWR.431.2.23.2019.EK

s. Małgorzata Wójcik
Dyrektor
Placówki Opiekuńczo -
Wychowawczej „Wiosna”
typu socjalizacyjnego Nr 1
Krzydlina Mała

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

W dniach 8 – 10 kwietnia 2019 r. na podstawie art. 122 i art. 186 pkt 3 lit. a) i b) ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, zwanej dalej „ustawą”, (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 1111) kontrolerzy Wydziału Zdrowia i Polityki Społecznej Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu: Edyta Kubicka – starszy inspektor wojewódzki, przewodnicząca, Emilia Molska – Kaźmierczak - inspektor wojewódzki, przeprowadzili kontrolę kompleksową w trybie zwykłym w Placówce Opiekuńczo - Wychowawczej „Wiosna” typu socjalizacyjnego Nr 1, Krzydlina Mała 70/1, 56 – 100 Wołów, zwanej w dalszej części niniejszego wystąpienia „Domem” lub „Placówką”. Jest ona jedną z czterech placówek socjalizacyjnych wchodzących w skład Zespołu Placówek Opiekuńczo – Wychowawczych w Krzydlinie Małej.

Przedmiotem kontroli była ocena przestrzegania przez Placówkę standardów opieki i wychowania, przestrzeganie praw dziecka oraz zgodność zatrudniania pracowników jednostek organizacyjnych wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej z wymaganymi kwalifikacjami. Kontrolę przeprowadzono zgodnie z zatwierdzonym w dniu 13 grudnia 2018 roku przez Wojewodę Dolnośląskiego Planem Kontroli na I półrocze 2019 r.

W okresie objętym kontrolą, tj. od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia 8 kwietnia 2019 r. funkcję Dyrektora Placówki pełniła siostra Małgorzata Wójcik odpowiedzialna za realizację zadań w ocenianych obszarach. W zakresie działalności jednostki podlegającej kontroli wydaje

się ocenę pozytywną z nieprawidłowością, której przyczyną jest nieprzestrzeganie przepisów. Uzasadnieniem oceny jest ustalony stan faktyczny i prawny. Stwierdzona nieprawidłowość wpłynęła na obniżenie standardów opieki i wychowania jakie powinna wypełniać placówka opiekuńczo - wychowawcza.

Postępowanie kontrolne przeprowadzono na podstawie udostępnionej dokumentacji merytorycznej realizowanych zadań, oświadczeń złożonych przez siostrę Dyrektor, akt osobowych w zakresie dokumentacji potwierdzającej kwalifikacje zawodowe, wizji lokalnej Placówki oraz rozmów z wychowankami. Kontrola została odnotowana w Książce kontroli pod nr 36. Ilekroć w niniejszym wystąpieniu pokontrolnym jest mowa o „rozporządzeniu” należy przez to rozumieć rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 grudnia 2011 w sprawie instytucjonalnej pieczy zastępczej (Dz. U. Nr 292, poz. 1720).

Placówka Opiekuńczo - Wychowawcza „Wiosna” typu socjalizacyjnego Nr 1 działa na podstawie decyzji Wojewody Dolnośląskiego nr ZP - KNPS.9423.2.4.2017.TB z dnia 27 stycznia 2017 roku. Jest prowadzona przez Zgromadzenie Sióstr Szkolnych de Notre Dame na zlecenie Powiatu Wołowskiego i zabezpiecza 14 miejsc dla dzieci pozbawionych trwale lub okresowo opieki rodzin własnych. Jest Placówką całodobową, dla dzieci powyżej 10 roku życia, a w wyjątkowych przypadkach, gdy przemawia za tym stan zdrowia dziecka lub gdy dotyczy to rodzeństwa, w placówce mogą być umieszczone dzieci poniżej 10 roku życia, co wynika z zapisu art. 95 ustawy. Szczegółowe zadania Placówki określa regulamin organizacyjny jednostki. *(dowód: akta kontroli str. 22-35)*

Placówka mieści się w wielopiętrowym budynku, na parterze którego usytuowane są pomieszczenia administracyjne Placówki i kuchnia, a część mieszkalna znajduje się na II piętrze. W jej obrębie można wyróżnić:

- pomieszczenie, w którym pracuje logopeda, dostępne także dla dzieci i wyposażone w 5 stanowisk komputerowych, stół, krzesła, fotel, grę w piłkarzyki, książki, gry;
- druga część to właściwa Placówka, a w niej:
 - obszerny korytarz, z którego są wejścia do poszczególnych pomieszczeń;
 - pokój rekreacyjny (świetlica) wyposażony w regały, sofy, narożnik, telewizor,
 - aneks kuchenny z pełnym wyposażeniem kuchennym oraz jadalnia z dużym stołem i 16 krzesłami,
 - łazienka z dwoma toaletami, 1 kabiną prysznicową, 2 umywalkami, pralką oraz suszarką,

- jeden pokój 4 osobowy, 5 pokoi dwuosobowych, wyposażone w łóżka, w tym piętrowe, biurka, szafy, szafki oraz łazienki z toaletami; pokoje były uporządkowane, znajdowały się w nich książki, gry, puzzle, zabawki adekwatne do wieku dzieci, które je zamieszkiwały;
- pralnia z pralką oraz suszarką do ubrań.

W wydzielonej części klatki schodowej prowadzącej do Placówki urządzono szatnię, w której dzieci pozostawiały odzież wierzchnią oraz obuwie.

Pomieszczenia były czyste, uporządkowane, estetycznie urządzone, ozdobione wieloma gazetkami ściennymi, głównie o tematyce religijnej.

Powyższe pozwala stwierdzić, że standardy bytowe zapewniane przez Placówkę Nr 1 są odpowiednie, zgodne z wymaganiami określonymi w § 18 ust. 3 rozporządzenia w sprawie instytucjonalnej pieczy zastępczej. (dowód: akta kontroli str. 36 - 37)

W dniu kontroli w ewidencji Placówki figurowało 14 dzieci, z tego ośmioro w wieku 10 i więcej lat. Natomiast w dniu przyjęcia poszczególnych dzieci, tylko pięcioro było w wieku powyżej 10 lat, z tego troje miało młodsze rodzeństwo, co uzasadniało pobyt 6 podopiecznych w Placówce z powodu łączenia rodzeństw. Zatem na dzień kontroli (nie na dzień ich przyjęcia) w Placówce przebywało sześcioro dzieci poniżej 10 roku życia, w przypadku dwójki ich pobyt nie był związany ze starszym rodzeństwem, a sytuacją zdrowotną. W dalszej części wystąpienia przeanalizowana została sytuacja tych dzieci i udzielana im na terenie Placówki pomoc specjalistyczna.

Kierowanie i umieszczanie dzieci poniżej 10 r. ż. następowało zgodnie z postanowieniami sądu, w 8 przypadkach w trybie interwencyjnym, po czym zmieniano postanowienia na umieszczenie dzieci w socjalizacji. Z oświadczenia siostry Dyrektor wynika, cyt.: *„Zgodnie z art. 95 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (j.t. Dz. U. z 2018 r., poz. 998 ze zm.), do Placówki są przyjmowane dzieci poniżej 10 r.ż. znajdujące się w wyjątkowych przypadkach, szczególnie gdy przemawia za tym stan zdrowia dziecka lub dotyczy to rodzeństwa. Ze względu na brak rodzinnych form opieki zastępczym w naszym rejonie często Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie proszą o przyjęcie dzieci, dla których nie znaleziono rodziny zastępczej/placówki rodzinnej. Trafiające do nas dzieci najczęściej są obciążone deficytami rozwojowymi i wymagają wielorakiej opieki specjalistycznej. W sytuacji, gdy są wolne miejsca w placówce jesteśmy zawsze gotowe służyć pomocą dzieciom, które tego potrzebują.”*

W 2018 r. z Placówki nr 1 odeszło 4 dzieci do rodziny biologicznej, 7 do rodziny zastępczej.

(dowód: akta kontroli str. 38-43, 44,45-52, 53)

Podczas czynności kontrolnych przeanalizowano stan przestrzegania standardu dotyczącego sprawowanej nad dziećmi opieki. Dokonano analizy grafików dyżurów wychowawczych za miesiące: marzec 2019 r., październik i maj 2018 r. W żadnym z tych miesięcy nie był przekroczony limit wychowanków. Ustalono, że dyżury odbywały się najczęściej w systemie dwunastogodzinnym od 7.00 do 19.00, a dyżury nocne od 19.00 do 7.00, czasem ośmiogodzinnym, tj. od godziny 12.00 do 20.00, gdy dodatkowo wprowadzany był kolejny wychowawca. W poszczególnych analizowanych miesiącach, dyżury były prawidłowo obsadzane, zwykle przez dwóch, a czasem trzech wychowawców jednocześnie. Regułą była natomiast obecność dwóch wychowawców w porze nocnej oraz w weekendy.

(dowód: akta kontroli str. 54-62)

Analiza przedstawionej podczas kontroli dokumentacji wykazała, że w Domu była przestrzegana norma § 16 rozporządzenia mówiąca o tym, iż wychowawca kieruje procesem wychowawczym nie więcej niż 5 dzieci. W Domu jeden wychowawca maksymalnie przypisanych miał 3 wychowanków.

(dowód: akta kontroli str. 62)

Zgodnie z zapisem § 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia, niezwłocznie po przyjęciu dziecka do placówki opiekuńczo – wychowawczej psycholog lub pedagog sporządza diagnozę psychofizyczną. W kontrolowanej jednostce dokument ten opracowywał na podstawie obserwacji i badań dziecka, zatrudniony w Zespole psycholog, zwykle w terminie do trzech miesięcy po przyjęciu dziecka do placówki. W dwóch przypadkach stwierdzono, że powstała ona po roku od przyjęcia dzieci (A., D.). Diagnozy w większości odnosiły się do wszystkich wskazanych w § 14 ust. 3 i 4 rozporządzenia obszarów, lecz najczęściej w sposób bardzo ogólny i zdawkowy, co mogło mieć wpływ na jej przydatność przy opracowywaniu planów pomocy dziecku. Dokument na wstępie zawierał ogólne informacje o dziecku i jego rozwoju, zwykle też o rodzinie, a w części końcowej zasoby wychowanka i wskazania do dalszej pracy z różnych obszarów. Dla żadnego z badanych dzieci nie było wskazania do opracowania programu terapeutycznego.

(dowód: akta kontroli str. 63-71)

Z treści § 15 ust. 1 rozporządzenia wynika, że po sporządzeniu diagnozy wychowawca kierujący procesem wychowawczym dziecka, we współpracy z asystentem rodziny prowadzącym pracę z rodziną dziecka, opracowuje plan pomocy dziecku. W Placówce plany te zostały opracowane przez wychowawców, a w czterech wypadkach także z pomocą asystenta rodziny, na podstawie lakonicznych informacji ujętych w diagnozach. Modyfikacja planów następowała nie rzadziej niż co pół roku, co było zgodne z § 15 ust. 5 rozporządzenia, podczas posiedzeń zespołów ds. oceny sytuacji dziecka, na które zapraszani byli każdorazowo przedstawiciele organizatora rodzinnej pieczy zastępczej i ośrodka adopcyjnego. Plany

zawierały cel główny długoterminowy – jeden z czterech określonych w § 15 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia: powrót do rodziny biologicznej, adopcja, umieszczenie w innej formie pieczy zastępczej lub usamodzielnienie oraz cele szczegółowe krótkoterminowe/długoterminowe i planowane w ich obrębie działania, analizę obszarów funkcjonowania dziecka, o których mowa w § 15 ust. 4 rozporządzenia. W planach dodatkowo został uwzględniony obszar związany z rozwojem duchowym wychowanka, który dotyczył wiary, symboli kościelnych, tradycji katolickich oraz preferowanych i kształtowanych postaw religijnych.

(dowód: akta kontroli str. 64,72-79)

W placówce opiekuńczo-wychowawczej zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 2 lit. a) – i) rozporządzenia, dla każdego dziecka prowadzi się kartę pobytu zawierającą opis wskazanych obszarów, co też w kontrolowanej jednostce zostało dopełnione. (dowód: akta kontroli str. 80-84)

W Domu byli zatrudnieni specjaliści - psycholog, pedagog, logopeda, fizjoterapeuta.

Zatrudniony na umowę zlecenie psycholog był w Zespole systematycznie w każdy piątek w godzinach 9.00-17.00. Zakres jego obowiązków obejmował opracowywanie i aktualizowanie diagnoz oraz sporządzanie innych opinii dotyczących funkcjonowania dziecka. W związku z tym psycholog przeprowadzał badania, obserwacje każdego z dzieci i sporządzał notatki na temat poczynionych spostrzeżeń. W ten sposób spełniono zapis § 17 pkt 4 rozporządzenia w zakresie prowadzenia badań i obserwacji dzieci, ale nie prowadzono w Placówce dokumentu o nazwie arkusz badań i obserwacji psychologicznych. Wskazane jest zatem uporządkować przedstawione podczas kontroli dokumenty, dla każdego dziecka indywidualnie założyć odrębne teczki z dokumentami i nazwać zgodnie z przepisami w tym zakresie: arkusz badań i obserwacji psychologa. Psycholog nie opracowywał i nie prowadził programów terapeutycznych dla dzieci, jak również nie prowadził z nimi zajęć. W razie konieczności udzielenia wychowankowi wsparcia psychologicznego, Placówka korzystała z usług Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Wołowie. W okresie objętym kontrolą z takiej formy pomocy, dzieci z tej Placówki nie skorzystały, ponieważ nie było takiej potrzeby. Ze względu na wielokierunkowe dysfunkcje rozwojowe dzieci, wskazane byłoby jednak rozważyć możliwość udzielania wsparcia psychologicznego na terenie Placówki, przez zatrudnionego tu psychologa.

Pedagog jest zatrudniony w Zespole Placówek na ¼ etatu, to jest około 2,5 godziny tygodniowo (w całym Zespole – czyli na 4 placówki). Arkusze badań i obserwacji założone dla każdego dziecka i określane tu jako *diagnoza i obserwacja pedagogiczna*, zawierały *arkusz o nazwie Obserwacje: Kompetencje społeczno – emocjonalne*. Wpisy w nim dokonywane były

na ogół jednorazowo, przy niektórych dołączone były testy badań, rysunki, łamigłówki. W tej części dokumentacji u niektórych dzieci były także tzw. *Karty obserwacji rozwoju dziecka*, sporządzone zaraz po przyjęciu do Placówki (zawierały informacje dotyczące samoobsługi wychowanka). Powyższe dokumenty prowadzone przez pedagoga w niewielkim stopniu obrazowały rozwój dziecka w obszarze pedagogicznym, głównie ze względu na ogólnikowe i bardzo rzadkie wpisy. Wskazane jest zatem uporządkować przedstawione podczas kontroli dokumenty, systematycznie je uzupełniać i nazwać zgodnie z przepisami w tym zakresie: arkusz badań i obserwacji pedagoga.

Zajęcia prowadzone przez pedagoga zostały określone w związku z występującymi u dzieci zaburzeniami: cyt.:

- „*ruchowymi*.
- *poznawczymi*,
- *emocjonalno – społecznymi*,
- *w sferze religijno – moralnej*.

W celu niwelowania powyższych zaburzeń dzieciom proponowane były:

- zajęcia korekcyjno – kompensacyjne,
- zajęcia kulinarne,
- w ogrodzie,
- manualno – twórcze,
- sportowo – ruchowe,
- wychowanie religijne,
- rozmowy indywidualne z dziećmi.

Podczas kontroli przedstawiono dokumentację pedagoga, prowadzoną dla dzieci, z którymi prowadzone były zajęcia, w tym przypadku dla wszystkich wychowanków. Były to:

1) *karta udziału w zajęciach prowadzonych przez pedagoga* dla każdego dziecka, w formie opatrzonego datą szablonu pod nazwą *Praca nad sobą*, zawierającego 4 obrazki, a pod nimi podpisy:

- *Dusza – praca nad relacją z Panem Bogiem*,
- *Serce – praca nad emocjami i uczuciami*,
- *Troska o swoje ciało, Rozum – uczyć się by być mądrym*.
- *Uczyć się dla siebie*.

Przy każdym ww. obszarze wskazano kilka zadań, np. „*robię dobre uczynki*”, „*rozpoznaję swoje emocje i uczynki*”, „*kulturalnie zachowuje się przy stole*”, „*systematycznie odrabiam lekcje*”.

Pod taką kartą była zwykle jedna krótka notatka albo w ogóle, dotycząca konieczności pracy dziecka nad sobą. Dokumentacja ta nie zawierała żadnych wpisów odnośnie przeprowadzonych z dzieckiem zajęć (nie było opisu przebiegu zajęć, dat). Na podstawie tak prowadzonej karty nie można stwierdzić czy w ogóle zajęcia z dzieckiem odbywały się.

2) kolejny dokument o nazwie *karty udziału w zajęciach*, stanowiący kronikę z fotograficznym zapisem zajęć prowadzonych przez pedagoga, pod każdym zdjęciem widniał podpis, np.: „*zabawa w teatr, praca w ogrodzie, nauka cierpliwości w zbieraniu plonów, nauka sprzątnięcia z Marzenką, rozładowanie napięć, nauka bezpiecznego korzystania z Internetu, wiersze Tuwima – nauka i zabawa, Zuzanna, Cyprian, Daria i Kamil – nauka pieczenia pizzy, poznawanie nowych smaków*”. Dokument ten przede wszystkim odnosił się do pracy pedagoga i stanowił swoistą kronikę odbywających się na terenie Placówki imprez, zajęć z dziećmi czy różnych przedsięwzięć zorganizowanych i przeprowadzonych przez tego specjalistę i stanowiący dowód jego pracy.

W opinii osób kontrolujących oba ww. dokumenty prowadzone przez pedagoga nie stanowiły karty udziału w zajęciach w rozumieniu § 17 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie instytucjonalnej pieczy zastępczej, chociaż zgodnie z oświadczeniem Dyrektora Placówki, pedagog przeprowadza ze wszystkimi dziećmi zajęcia specjalistyczne rekompensujące ich deficyty rozwojowe (ponieważ tego wymagają): korekcyjno – kompensacyjne, manualno – twórcze, kulinarne, w ogrodzie. Nie ma jednak w indywidualnej dokumentacji tych dzieci kart udziału w ww. zajęciach, z podanym celem pracy, opisem, terminem przeprowadzenia. Trudno było także doszukać się informacji, jakie deficyty rozwojowe dziecka stanowią podstawę, uczestnictwa w zajęciach specjalistycznych z pedagogiem albo nad jakiego rodzaju dysfunkcjami rozwojowymi dziecka odbywa się praca podczas zajęć np. w ogrodzie, w kuchni albo w trakcie zajęć korekcyjno - kompensacyjnych. Kartę udziału w zajęciach prowadzonych przez pedagoga z ich opisem, powinien mieć założony każdy wychowanek indywidualnie, z którym jest prowadzona praca.

Zatrudnieni w Zespole logopeda (10 godzin/tygodniowo) i fizjoterapeuta (cały etat) prowadzą dokumentację w zakresie dysfunkcji dziecka i udzielanego mu wsparcia, odnotowują też czas zajęć.

(dowód: akta kontroli str. 64,85-93,100)

Odnosząc się natomiast do dwójki dzieci (ze strony 3 wystąpienia), ich sytuacji zdrowotnej i zapewnianych przez Placówkę zajęć specjalistycznych należy stwierdzić, że uczestniczą oni w zajęciach z terapii logopedycznej i korekcyjnych z fizykoterapeutą, w której bierze udział większość dzieci. Ponadto wychowanek M.K. jako dziecko z poważnymi dolegliwościami zdrowotnymi w okresie objętym kontrolą wielokrotnie konsultowany był u 6 różnych lekarzy specjalistów. W przypadku D.K. – wizyty odbywały się u jednego specjalisty. Pedagog nie prowadzi żadnej innej dokumentacji niż opisana powyżej. Można się jedynie zorientować, że dzieci uczestniczą w zajęciach ogrodniczych, manualnych, kulinarnych, a M.K. również w korekcyjno – kompensacyjne. Dla żadnego dziecka pedagog (psycholog także) nie opracował programu terapeutycznego. Trudno zatem odnieść się do udzielanego przez tych specjalistów wsparcia na terenie Placówki dzieciom, które ze względów zdrowotnych zostały w niej umieszczone. Również dla wychowanka, przebywającego od 2016 roku (przyjętego w wieku 8 lat, obecnie 10 lat), sprawiającego trudności wychowawcze i z tego powodu początkowo konsultowanego u lekarza psychiatry, a następnie umieszczonego w szpitalu psychiatrycznym nie opracowano programu terapeutycznego na terenie Placówki i nie poddano go specjalistycznym oddziaływaniom wynikającym z jego zaburzeń. Z powyższego wynika, że dzieci przyjęte ze względu na ich stan zdrowia, na terenie Placówki w niewielkim stopniu mogą liczyć na specjalistyczną pomoc pedagoga i psychologa. Przedstawiona przez tych specjalistów dokumentacja, a także rodzaj prowadzonych zajęć z pedagogiem nie uzasadnia pobytu dzieci poniżej 10 r. ż. w Placówce ze względów zdrowotnych. Podkreślić należy, że wszystkim dzieciom udzielana jest pomoc medyczna w placówkach służby zdrowia i związane z nim leczenie, często bardzo trudne.

Obowiązkiem placówki, zgodnie z § 18 ust.1 pkt 1 rozporządzenia, jest zapewnienie wychowankom wyżywienia dostosowanego do potrzeb rozwojowych, kulturowych, religijnych i stanu zdrowia. W Zespole, na parterze, wyodrębniono kuchnię ogólną, w której przygotowywane były wszystkie posiłki dla poszczególnych Placówek. W trakcie kontroli na terenie budynku, w częściach przyziemnych prowadzony był generalny remont, który raczej nie zakłócał funkcjonowania całego Zespołu Placówek i pomieszczeń w których przebywały dzieci. Natomiast mógł mieć wpływ na pracę kuchni. Dzieci nie miały do niej dostępu. Posiłki z kuchni do poszczególnych Placówek transportowane były windami.

Na terenie Placówki Nr 1 był aneks kuchenny, w którym swobodnie można przygotować posiłki, co jest zgodne z § 18 ust. 3 pkt 4 rozporządzenia. Zajęcia kulinarne z dziećmi zwykle odbywały się w dni wolne od nauki, a na co dzień podopieczni włączani byli

do prostych prac kuchennych – nakrywania stołów, sprzątania talerzy, układania ich w szafkach. Placówka zapewniała 5 posiłków – trzy główne oraz drugie śniadanie i podwieczorek. Menu układa koordynator kuchni, z produktów zamówionych przez intendenta. W dniu 6 marca 2019 r. w Zespole została przeprowadzona kontrola przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wołowie w zakresie spraw należących do właściwości ww. Inspekcji, o wynikach której powiadomiono tutaj. Wydział. W obszarze żywienia stwierdzono uchybienia dotyczące m.in. zawyżonej w pokarmach zawartości tłuszczu i prawidłowej ilości: białka, węglowodanów, witamin oraz składników mineralnych. Wskazano także na nieprawidłowości w planowaniu jadłospisów na przestrzeni 10 dni (w niektórych posiłkach niewystarczająca ilość warzyw, za dużo słodczy na II śniadania i podwieczorki, brak urozmaicenia, zbyt wysoka zawartość tłuszczu - trzykrotnie, brak produktów zbożowych - dwukrotnie).

W myśl § 18 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia, produkty żywnościowe były dostępne dla dzieci przez całą dobę, jednakże pod nadzorem osób dorosłych. Wychowankowie potwierdzili powyższe w rozmowach z kontrolującymi. Wszystkie dzieci z którymi rozmawiano nie uskarżały się na ilość i jakość jedzenia: cyt.: „*muszę spytać ciocię czy mogę zjeść coś z lodówki*”, „*na podwieczorek mamy serek, owoce, ciasta*”, „*w szkole jemy drugie śniadania, które przygotowuje pani*”, „*jest bardzo dużo jedzenia*”, „*mamy karę na słodczy za niezjedzenie posiłku*”, „*do 14 r.ż. nie ma postu, w piątek jest ryba*”, „*jest jedzenie dobre*”, „*teraz jest post, a ja lubię mięso*”, „*trzeba zawsze zjeść wszystko, jak się nie zje to brak słodczy*”, „*jedzenia jest bardzo dużo, dobre są zupy*”, „*kara, że są zlewki*”. Dzieci akcentowały konieczność zjadania całych posiłków, co jest dla niektórych trudne do wykonania, w przypadku potraw, których nie lubią. W związku z tym pozbawiane były nagrody, np. w postaci słodczy. Wskazane zatem byłoby przyjąć takie rozwiązania przy spożywaniu posiłków, które nie będą kojarzyły się dzieciom ze złymi emocjami, np. zjedzenie większej ilości takiego pokarmu, który lubią.

W okresie objętym kontrolą nie było w Placówce podopiecznych, którzy wymagaliby ze względów kulturowych czy religijnych specjalnej diety (poza postem). Nie było także potrzeby zaopatrzenia podopiecznych w środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego o których mowa § 18 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia. Wobec powyższego można przyjąć, że Placówka zapewniała dzieciom dostęp do żywienia, a w razie konieczności także zaopatrzenie w środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego, wypełniając tym samym wymogi rozporządzenia w sprawie instytucjonalnej pieczy zastępczej w tym obszarze. Natomiast w sprawie wykazanych przez Inspektorat Sanitarny nieprawidłowości dotyczących

jakości wyżywienia prowadzone było przez ww. Instytucję odrębne postępowanie, zakończone usunięciem nieprawidłowości.

(dowód: akta kontroli str. 19-20, 102-105, 106-115)

Na podstawie § 18 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia, placówka powinna umożliwić wychowankom dostęp do opieki zdrowotnej. Z wyjaśnień Dyrektora oraz analizy dokumentacji wynika, że podstawowa opieka medyczna sprawowana była przez Przychodnię Rejonowo – Specjalistyczną w Wołowie. Przyjmował tam pediatra, który w razie konieczności kierował dzieci do specjalistów. W Przychodni przyjmował także okulista, ortopeda, dermatolog. Usługi stomatologiczne zapewniała prywatna klinika stomatologiczna z Wołowa, w której dwa razy w miesiącu – w 1-szy i ostatni wtorek - przyjmowane były dzieci z Placówki. Do ortodonta wychowankowie kierowani byli do Wrocławia. Ponadto Placówka korzystała z usług neurologa, foniatri – otolaryngologa ze szpitala w Legnicy, laryngologa z Przychodni Rejonowej w Brzegu Dolnym, kardiologa, endokrynologa z Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego we Wrocławiu, psychiatry - Neuromed we Wrocławiu i Szpitala w Pieszycach. Wszystkie wizyty dzieci były odnotowywane w dokumentacji, którą prowadził wychowawca i która znajdowała się w teczkach dzieci (książeczki zdrowia, wyniki badań, zeszyt wizyt lekarskich). W zespole zatrudniona była w wymiarze pełnego etatu pielęgniarka, która udzielała wychowankom doraźnej pomocy medycznej i zajmowała się sprawami związanymi z wizytami lekarskimi. W Zespole nie było gabinetu zabiegowego. W okresie objętym kontrolą wszystkie dzieci konsultowane były u różnych specjalistów, zgodnie z zaleceniami lekarza pierwszego kontaktu. Niektóre skorzystały z wizyt u jednego lekarza specjalisty, inne natomiast ze względu na wielorakie dysfunkcje zdrowotne nawet u sześciu (ortopeda, stomatolog, foniatra, logopeda, endokrynolog, ortopeda). Leki przechowywane były w apteczce znajdującej się w pokoju wychowawców i wydawane pod nadzorem osób dorosłych. Dzieci nie miały do nich dostępu. Podopieczni w rozmowach potwierdzili, że w przypadku konieczności byli konsultowani z lekarzem, chodzili do Przychodni, podawano im leki, cyt.: „byłem u dentysty”, „miałem świnkę, ospę – leżałem w łóżku, jechałem do lekarza do Wołowa, a ciocia dawała mi lekarstwa”, „ciocia wkraplała mi krople do nosa”.

Wobec powyższego, Placówka zgodnie z § 18 ust. 1 pkt 2 - 4 rozporządzenia, zapewniała dzieciom dostęp do opieki zdrowotnej w szerokim zakresie ich potrzeb indywidualnych oraz zaopatrywała w leki, wyroby medyczne, jeśli takie były wymagane (dwoje dzieci nosi okulary).

(dowód: akta kontroli str. 106-115, 116-119)

Wszyscy wychowankowie zgodnie z § 18 ust. 1 pkt 10 lit. a) rozporządzenia, zapisani byli i realizowali obowiązek szkolny w Szkole Podstawowej w Krzydlinie Wielkiej:

- Klasa „0” – 1 dziecko
- Klasa I – 1 dziecko
- Klasa II – 2 dzieci
- Klasa III – 3 dzieci
- Klasa IV – 2 dzieci
- Klasa V - 4 dzieci
- Klasa VII – 1 dziecko

Na dzień kontroli jeden podopieczny uczęszczał do szkoły na terenie Szpitala, w którym przebywa czasowo, a kolejny już w miejscu zamieszkania swoich rodziców adopcyjnych, którym Sąd powierzył nad nim opiekę.

W okresie objętym kontrolą żaden z wychowanków nie korzystał z indywidualnego nauczania. Jeden podopieczny ma orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, jednak Szkoła w Krzydlinie Wielkiej wyraziła zgodę na naukę tego dziecka na jej terenie. Wszyscy mieli zapewnioną na terenie Placówki pomoc w odrabianiu lekcji. Nauka własna, według obowiązującego planu dnia odbywała się codziennie po południu, a w dni wolne według potrzeb. Wychowawcy uczestniczyli w przygotowaniu dzieci do zajęć szkolnych, byli oni także wspomagani przez pedagoga. Na terenie placówki oświatowej dziesięcioro dzieci było poddanych oddziaływaniom w różnych zakresach rekompensujących ich deficyty rozwojowe: logopedycznym, wyrównawczym z przedmiotów szkolnych – język polski, matematyka, języki obce, w zajęciach rozwijających, matematyczno – przyrodniczych opartych na metodzie eksperymentu, w programie „Uczymy dzieci programować”, tanecznych, logopedycznych. Wobec powyższego stwierdzono, że dzieci miały zapewniony dostęp do zajęć wychowawczych, kompensacyjnych, terapeutycznych i rewalidacyjnych, o których mowa w § 18 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia. (dowód: akta kontroli str. 94-99, 120-121)

Na podstawie § 18 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia, placówka ma obowiązek zapewnić wychowankom zaopatrzenie w podręczniki, pomoce i przybory szkolne. Ustalono, że w Domu wszyscy uczniowie byli zaopatrywani w podręczniki przez szkołę. Przybory szkolne wydawane były dzieciom w dniu rozpoczęcia nauki oraz na początku drugiego semestru i uzupełniane na bieżąco, co także potwierdziły rozmowy z dziećmi, cyt.: „mam wszystkie rzeczy do szkoły, chodzę na zajęcia wyrównawcze z polskiego i matematyki”, „mam przybory i książki”, „zeszyty mam”, „w poniedziałki mam wyrównawcze”, „jestem dobry z matematyki i j. polskiego”, „najbardziej lubię historię – czytam książki historyczne”, „sam odrabiam lekcje”. (dowód: akta kontroli str. 78,81,105 - 116)

W okresie objętym kontrolą nie było dzieci, które przebywałyby w internatach czy bursach, nie było również konieczności dowożenia dzieci do innych jednostek, zatem Placówka nie ponosiła w tym zakresie opłat i wydatków, o których mowa w § 18 ust. 1 pkt 13 i pkt 14 rozporządzenia. Wszyscy wychowankowie dowożeni byli do szkoły do Krzydliny Wielkiej autobusem szkolnym, natomiast do przystanku byli doprowadzani przez wychowawców.

(dowód: akta kontroli str. 121)

Zgodnie z § 18 ust. 1 pkt 6 lit. b) rozporządzenia, placówka opiekuńczo – wychowawcza powinna zapewnić dzieciom zabawki odpowiednie do wieku rozwojowego. Podczas wizji lokalnej jednostki stwierdzono, że w pokojach podopiecznych znajdowały się przedmioty i sprzęty dostosowane do wieku oraz zainteresowań wychowanków. Były zabawki, gry, przytulanki, dodatkowo w wyposażeniu świetlicy znajdowały się książki, puzzle, gry planszowe, klocki, sprzęt RTV. Do dyspozycji podopiecznych całego Zespołu było także pięć laptopów. Dzieci powyżej 12 r.ż. (IV klasa SP) mogły przez 1 godzinę dziennie korzystać ze swoich telefonów komórkowych. Na wyposażeniu Zespołu był także sprzęt sportowy: piłki, hulajnogi, rolki, skakanki, trampolina, piłkarzyki, rower treningowy. Ponadto dzieci mogły na podwórku w zorganizowanym dla nich placu zabaw korzystać z huśtawek, zjeżdżalni, drabinek, piaskownicy, mini – boiska z siatką do gry siatkowej, grać w piłkę nożną, a na górcie w czasie zimy zjeżdżać na sankach. Na terenie wioski była także ogólnodostępna siłownia, palenisko oraz boisko i plac zabaw z których korzystały dzieci podczas spacerów i imprez. W Placówce w okresie objętym kontrolą zorganizowano poniższe zajęcia rekreacyjne:

- wyjazd do Zieleńca – zabawy na śniegu;
- wyjazd do Wołowa – gry i zabawy na placu zabaw, korzystanie z atrakcji zapewnianych przez władze miasta;
- wyjazd do Wrocławia – w ramach obchodów Dnia Dziecka organizowanych przez Wołowski Ośrodek Kultury;
- wyjazd do Wrocławia – zwiedzanie Starego Miasta szlakiem skrzatów i krasnalki, wizyta w parku trampolin;
- wyjazd na kolonie do Bukowca, basen w Hotelu, Western City, pokazy i warsztaty strażackie, bitwa wodna;
- wyjazd na wczasy do Dębek nad morze;
- wyjazd do Tarchalic i udział w imprezie charytatywnej IV Bieg w Naturze;
- wyjazd do Milicza, zwiedzanie Muzeum Bombki, zapoznanie z przyrodą i historia Doliny Baryczy – prelekcja;
- wyjazd do Wrocławia do galerii handlowej, zakup ubrań;

- wyjazd do Wrocławia – udział w Integracyjnych Spotkaniach Mikołajkowych Fundacji PKO,
- wyjazd do Wrocławia na imprezę Mikołajową do hotelu Hilton;
- wyjazd do Wrocławia – zwiedzanie wrocławskiego Jarmarku Bożonarodzeniowego;
- wyjazd do Żmigrodu – udział w koncercie „aniołowe nutki”
- wyjazd do Opery Wrocławskiej na spektakl „Sid – wąż, który chciał śpiewać”;
- Wyjazd do Gałowa - wizyta w stadninie koni.

Podopieczni w trakcie rozmów na temat spędzania czasu wolnego podkreślali, cyt.: *„byłem nad morzem w wakacje, w górach”, „chodzę na boisko z ciocią”, „jeżdżę na wycieczki szkolne”*, *„jeżdżę na hulajnodze, rowerze”, „chodzimy na msze, modlimy się za księdza proboszcza”, „byłem w kinie w Brzegu Dolnym”, „w piątek Droga Krzyżowa”, „1-sze piątki – litania”, „chodzę na koło taneczne z Panią Olgą co czwartek”, „na msze chodzę”, „ostatnio w papugarni byłem ze szkołą”, „ciocia zabiera nas na wycieczki do Wołowa na stadion”.*

Dzieci potwierdziły różne formy spędzania czasu wolnego, niemniej w każdej wypowiedzi wielokrotnie przewijał się temat ich uczestnictwa w obrzędach religijnych i był on dominujący. Pomimo, że podopieczni wskazywali na dobrowolność uczestniczenia w uroczystościach kościelnych czy rytuałach religijnych (modlitwy wieczorne, poranne, przed posiłkami, msze niedzielne lub inne), to zwykle uczestniczyli w nich wszyscy. Część dzieci ceniła sobie ten sposób spędzania czasu, a niektórym nie bardzo to odpowiadało. W związku z powyższym uczula się i wskazane jest w każdym przypadku uszanować wolę dzieci, a sprawy związane z wiarą i przystępowaniem do sakramentów kościelnych uzgadniać z ich opiekunami prawnymi.

(dowód: akta kontroli str. 94-97, 125-126)

Rozmowy indywidualne z podopiecznymi potwierdziły, że zgodnie z § 18 ust. 1 pkt 6 lit. a) i lit. c) rozporządzenia, dzieci były wyposażone w odzież, obuwie, bieliznę i inne przedmioty osobistego użytku oraz środki higieny osobistej, stosownie do wieku i indywidualnych potrzeb. Część rzeczy pochodziła z darowizn lub kupowano ze środków otrzymanych od sponsorów. Zakupy dla starszych, dokonywane były najczęściej w ich obecności i zgodnie z życzeniami, aby mogły one decydować o ich wyborze. Młodszym dzieciom zakupy odzieżowe robił wychowawca. Garderobę uzupełniano na bieżąco. Potwierdzeniem powyższego są przedstawione podczas kontroli faktury zawierające opis. Dzieci nie wnosiły uwag co do ubrań oraz środków czystości i potwierdziły, że miały wpływ na wybór odzieży podczas zakupów. Opinia sporządzona przez Dyrektora Szkoły Podstawowej w Krzydlinie Wielkiej, do której uczęszczają wszystkie dzieci wskazuje, że wychowankowie

Placówki są zawsze ubrani czysto, schludnie, zgodnie z trendami młodzieżowymi.

(dowód: akta kontroli str. 105 – 116, 126-133,)

Na podstawie § 18 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia, placówka powinna zapewnić wszystkim dzieciom kwotę pieniężną do własnego dysponowania. Jej wysokość nie powinna być niższa niż 1% i nie wyższa niż 8% kwoty odpowiadającej kwocie, o której stanowi art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy. Dokonując analizy przedstawionej podczas kontroli dokumentacji, tj. „Regulaminu kieszonkowego” oraz list wypłat ustalono, że w okresie objętym kontrolą kwota dla wychowanków kształtowała się w wysokości od 10 zł do 70 zł. Na dzień kontroli minimalna kwota powinna wynosić 10,52 zł, a maksymalna 84,16 zł. Stawki te obowiązują od 01.06.2018 r. Stwierdzono, że na listach wypłat jeszcze w czerwcu i lipcu 2018 r. kwota ta była pomniejszona o 0,52 gr, co stanowiło wówczas nieprawidłowość. Na aktualnych listach wypłat najniższa kwota to 15 zł, w związku z czym odstępuje się od wydania zalecenia w ww. zakresie. W rozmowach indywidualnych z podopiecznymi potwierdzono informację, że dostawali oni kieszonkowe. Większość wychowanków nie potrafiła jednak precyzyjnie określić w jakiej wysokości, natomiast orientowała się za co może być zwiększona, a za co można ją potrącić do minimum. Wychowankowie kwitowali odbiór kieszonkowego na listach wypłat.

(dowód: akta kontroli str. 106-115,134-140)

Przedmiotem kontroli była także ocena zgodności zatrudnienia pracowników z wymaganymi kwalifikacjami. Ustalono, że w okresie objętym kontrolą Placówkę obsługiwało łącznie 11 wychowawców, na stałe jest ich 9, oprócz tego w Zespole zatrudniony był pedagog, psycholog (strona 5 wystąpienia), fizjoterapeuta, logopeda, pielęgniarka i pracownik socjalny. Wszyscy posiadali kwalifikacje wynikające z art. 98 ust. 1 pkt 1, pkt 2, pkt 3, pkt 4, pkt 6 ustawy oraz złożyli oświadczenia, o których stanowi art. 98 ust. 3 pkt 1 - 4 ustawy. Dyrektor Placówki zatrudniony na pełny etat posiadał kwalifikacje zawodowe o których mowa w art. 97 ust. 3 ustawy.

(dowód: akta kontroli str. 141-162)

Zgodnie z normą art. 100 ust. 4a ustawy, Dyrektor Placówki w terminie 18 miesięcy od dnia umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, winien złożyć do właściwego sądu wniosek o wszczęcie z urzędu postępowania o ponowne wydanie zarządzeń wobec dziecka. W kontrolowanej jednostce regulacja ta dotyczyła dwojga dzieci i w ich przypadku dopełniono ww. obowiązków. Piątka dzieci z uregulowaną sytuacją prawną została zgłoszona do ośrodka adopcyjnego. Pobyt pozostałych dzieci nie przekroczył 18 miesięcy, zatem powyższy wymóg jeszcze ich nie dotyczył.

(dowód: akta kontroli str. 62, 163)

Przeprowadzony wywiad sterowany z wychowankami przebywającymi w Placówce miał także na celu zweryfikowanie przestrzegania ich praw w zakresie ochrony przed

ponizającym traktowaniem i karaniem, w tym naruszania nietykalności cielesnej. W czasie czynności kontrolnych w Placówce Nr 1 było 12 dzieci. W rozmowie z inspektorami wzięło udział 5 podopiecznych, którzy byli obecni i wyrazili zgodę. Wychowankowie byli raczej chętni do rozmowy, choć początkowo stosunkowo nieufni. Na zadawane pytania odpowiadali dość ogólnie. Orientowali się w swojej sytuacji rodzinnej i znali zwykle powód swojego pobytu w Placówce. Mieli kontakt osobisty lub telefoniczny ze swoimi rodzicami lub innymi członkami rodzin, o ile osoby te były zainteresowane takimi kontaktami. Większość dzieci nie miała swojego telefonu komórkowego. Wskazywały zatem na telefon z placówki, nie bardzo jednak orientowały się w możliwościach jego używania, a te które wiedziały zwracały uwagę, że *„można na ten telefon dzwonić z zewnątrz, ale one same nie za bardzo mają możliwość korzystania z niego”*, *„ja mogę dzwonić tylko ze swojego”*. Wskazane jest zatem jasno określić możliwość korzystania z telefonu stacjonarnego z Placówki w taki sposób, by wszyscy wychowankowie wiedzieli, że mają do niego dostęp, gdy zachodzi potrzeba skontaktowania się z rodziną. Tylko w przypadku jednego dziecka matka złożyła wniosek o urlopowanie go do domu. Pozostali, co najwyżej odwiedzali dzieci, z tego tylko w dwóch przypadkach często i regularnie - raz na tydzień. Wychowankowie znali swoje obowiązki, przyjęte zasady, stosowane kary (*„zakaz przyjemności, na słodycze, na komputery, wstrzymane kieszonek - które jest wypłacane w następnym miesiącu, brak bajki, zakaz telefonu”*) i nagrody (*„to przyjemności – słodycze, wycieczki, telefon – 1 godzina, komputery”*), wiedzieli za co można je otrzymać i jakimi zachowaniami ewentualnie anulować kary. Akceptowali je i mieli świadomość, że muszą się im podporządkowywać. Obowiązki przydzielane dzieciom dostosowywano do ich możliwości i rozwoju. Ze względu na wiek dzieci, nie było przyjęte samodzielne opuszczanie Placówki, za wyjątkiem odwiedzin u koleżanek i kolegów. Wyjścia odbywały się pod nadzorem osób dorosłych. Wszyscy objęci byli kształceniem zgodnym z ich wiekiem. Dzieci uczestniczyły w atrakcjach organizowanych na terenie szkół w postaci różnych imprez szkolnych, wyjazdów jednodniowych lub kilkudniowych wycieczek, a także organizowanych przez Placówkę. Na podstawie informacji pozyskanych ze Szkoły Podstawowej z Krzydliny Wielkiej do której uczęszczają wszystkie dzieci wynika, że współpraca pomiędzy jednostkami przebiega bez zastrzeżeń, ale nie bez problemów wynikających z zaniedbań, które dzieci wyniosły z domów biologicznych i postaw samych wychowanków. Pomimo, że posiadają i na bieżąco uzupełniają im się przybory i inne wyposażenie szkolne, często gubią je, chowają, niszczą i nie dbają o nie. Ubrane są adekwatnie do pór roku, chociaż zdarzają się sytuacje, że zapominają w co były ubrane, pozostawiają swoje rzeczy osobiste, twierdząc, że do nich nie należą. Czasami, by nie ćwiczyć, chowają stroje

gimnastyczne. Celowo nie odrabiają lekcji, twierdząc – że *nic nie było zadane*. Wszystkie takie sytuacje zgłaszano na bieżąco i podejmowano odpowiednie działania. Pracownicy Placówki „Wiosna” uczestniczyli w spotkaniach rodzicielskich, z wychowawcami, z Dyrektorem Szkoły i w każdej innej sytuacji, gdy była taka potrzeba, natomiast pedagog szkolny uczestniczył w posiedzeniach zespołu do spraw okresowej oceny sytuacji dziecka na terenie „Wiosny”. Wychowankowie mieli zawsze II śniadania, a dwójce podopiecznych Placówka wykupiła obiady, ze względu na ich późny powrót z zajęć. Dzieci uczestniczyły w imprezach szkolnych, zabawach, dyskotekach, wycieczkach, a wszelkie opłaty regulowane były na bieżąco. Na terenie szkoły objęte były pomocą psychologiczno – pedagogiczną, brały udział w zajęciach sportowych, dydaktyczno – wyrównawczych z języka polskiego, matematyki, logopedii, rozwijających kompetencje społeczne, rewalidacyjnych, korekcyjno – kompensacyjnych, tanecznych, a także realizowanych w ramach programu „Inwestycja w przyszłość” dofinansowanych ze środków Unii Europejskiej (fizyka, chemia, matematyka, język angielski). W szkole dzieci także nie zgłaszały pracownikom, aby nie przestrzegano ich praw w Placówce. W rozmowach z kontrolującymi, dzieci także zaprzeczyły występowaniu przemocy wobec nich samych, nie były także świadkami przemocy wobec innych, cyt. *„najfajniejsza jest siostra M., można się z nią bawić, jeździć na rowerze, na spacerze, bawić na placu zabaw”, „nie krzyczą, nie szarpia, nie boją się nikogo, ani się nie obawiam”, „nie można się za bardzo sprzeciwiać na głos, bo małuchy to naśladują”, „rano wstajemy o 6.00”, „ciocia pilnuje porządku, trzeba sprzątać w szafkach – za to są plusy”, „ciocia K. zabiera na wycieczki do Wrocławia”, „musimy codziennie sprzątać i dbać o porządek”, „gdy coś jest rzucone w szafie, to ciocia wyciąga i karze składać, jak wszystko będzie rozrzucone, to ciocia wszystko wyrzuci”, „jak nie mamy porządku to zabiera zabawki i oddaje jak się nauczę”, „chłopakom zabiera korki, a dziewczynom kosmetyki”*. Uwaga jaka nasunęła się po rozmowach z dziećmi dotyczy ich wychowania duchowego. W tej kwestii powinny obowiązywać bardzo konkretne, jasno określone i zrozumiałe dla podopiecznych (szczególnie młodszych) zasady. Jednocześnie uczuła się, na istnienie bardzo cienkiej, często trudnej do wychwycenia dla dzieci, granicy pomiędzy tym co muszą robić, a chcą robić, szczególnie gdy w grę wchodzi autorytety kościelne. W kwestii wiary i uczestnictwa dzieci w wychowaniu w tym duchu, należy przede wszystkim kierować się wolą rodziców dzieci lub ich opiekunów prawnych.

(dowód: akta kontroli str. 105-116,164-165,166-167)

W wyniku przeprowadzonej kontroli kompleksowej w trybie zwykłym w Placówce Opiekuńczo-Wychowawczej „Wiosna” typu socjalizacyjnego Nr 1 w Krzydlinie Małej stwierdzono następującą nieprawidłowość:

1. Dokumentacja pedagoga określana jako „karty udziału w zajęciach prowadzonych przez pedagoga” nie stanowi zindywidualizowanej dokumentacji dziecka zawierającej opis zajęć.

Wobec stwierdzonych powyżej nieprawidłowości wydaje się zalecenie pokontrolne:

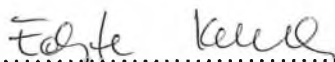
1. Należy każdemu dziecku, które tego wymaga i z którym prowadzone są zajęcia z pedagogiem prowadzić karty udziału o których mowa w § 17 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia w sprawie instytucjonalnej pieczy zastępczej.

Podstawa prawna: § 17 ust. 1 pkt 3 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 22 ` grudnia 2011 r. w sprawie instytucjonalnej pieczy zastępczej (Dz. U. Nr 292, poz. 1720).

Termin realizacji: niezwłocznie.

Pouczenie:

Zastrzeżenia do wystąpienia pokontrolnego, w tym wystąpienia niezawierającego zaleceń pokontrolnych, składa się na zasadach określonych w art. 197d ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (t. j.: Dz. U. z 2019 r., poz. 1111).
Proszę w terminie do dnia 30 sierpnia 2019 roku o powiadomienie Wojewody Dolnośląskiego o sposobie realizacji zaleceń, uwag i wniosków przedstawionych w powyższym wystąpieniu pokontrolnym.

.....
(przewodniczący zespołu kontrolnego)

Z up. WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

Iwona Drelichowska-Słopa
.....
(kierownik komórki do spraw kontroli)

.....
(kontroler)

KIEROWNIK ODDZIAŁU
nadzoru i kontroli Wspierania Rodziny
WydZIAŁ Zdrowia i Polityki Społecznej

Ewa Oleńczak

